

Pacific Herald.

For kaldet, The Lutheran University Herald.

No. 14

Parkland, Wash. 9. April. 1895.

5te Aarg.

Et Ord i rette Tid.

J. Luth. Kirket. af Th. K. indsendt af
T. K. S.

Skulde vi være Tolk for den stemning, som er sterkest raadende inden de kirkelige Kredse i vort Land, (Norge) maatte det vistnok være en Klagesang, vi maatte istemme. Thi det, som mest høres fra disse Kredse nufortiden, er Klage, — Klage over Fritænderiet og Frastaldet og Ugudeligheden og Sektbæsenet og Uirkeligheden og Egeghybdigheden for den rene Lære og Kirkestyrelsen og Skoleloven og Fremtidsudsigterne etc. etc. Der klages i Prædikaner og Opbyggelsen og kirkelige Foredrag og Diskussioner og Opsatser og Skrifter. Det holder paa at blive en staaende Talemaade, at „Dagene er onde,“ „Tiderne er trange“ etc. Denne Talemaade fremføres ganske vist ofte saaledes, at man føler et for Guds Rige varmt følsende Hjertes ængstelige Banken gennem den, men ofte har man ogsaa en Fornemmelse af at den holder paa at dele alle staaende Talemaaders Lod at blive benyttet som Detonation, uden at der egentlig menes saameget med det, som siges. Hvorom Alting er, saa begynder denne Klage over Tiderne nu at blive altfor almindelig; den tiltrænger Berigtigelse.

Det er ikke godt, at det, som sterkest lyder ud af Herrens Menighed, er Klage og atter Klage. Det er ikke Tegn paa Sundhed, men paa Sygdom. Hvor Livet pulserer friskt og sundt, der klynker og klager man ikke, selv om ikke Alting er, som man kunde ønske det; man arbejder, og man kæmper, men man syter ikke. Hvor der høres Syt og Klage, der er noget sygt; er det ikke Kroppen, som er syg, saa er det Sjælen, som er det; den er syg paa Mod og Livslust. De sterke, monotone og stereotype Klageraab, som nuomstunder høres fra Kirkens Benner, tyder paa, at deres eget aandelige Liv lider af Sygelighed. Lad os da klage derover; lad os, før vi anklager Tiden, anklage os selv og beklænde; vi er nogle vese Uslinger, som ikke er den Tids Krav værdne, som vi lever i. Paa Verden gjør en slikt klagende Kristendom et ubelidt Indtryk, især paa Ungdommen. Den staar der fuld af Mod og Livslust, greben af Tidens Tanter, saaledes som den livsfriske Ungdom altid er det. Og saa hører den fra Kirkens Mænd disse evindelige Klageraab over Tiden. Hvad underligt er der da i, at den vender sig bort fra Kirken enten til Vantroen, der overalt ved at slutte Pagt med Tidens Tanter og Ideer, eller til de jætteriske Retninger, der friskt og freidigt seiler med alle Seil oppe. Fremtiden hører Ungdommen til, og Ungdommen er altid der, hvor Modet og Livslusten findes. Dengang Kristendommen traadte frem paa Verdens Skueplads, var ogsaa Dagene onde. Den gamle Verden holdt paa at synke i Grus; alt var i Opløsning; Lidelserne var forfærdelige, Fremtidsudsigterne mørkere, end

de nogenfinde har været. Men ikke traadte de Kristne frem med Syt og Klager; det overlod de til Hedningerne. Vi har lidet at klage over. Tiderne er alvorlige; de stiller sine Krav til alle særlig til de Kristne, aller mest til Kirkens Jenerne. De rolige Tider er ulige lettere; deres Krav er lettere at tilfredsstille; men saa er det sandelig ogsaa lettere at sovne ind i dem. Lad os ikke klage over, at Tiden falder os til at isøre os Guds fulde Røstning, lægge Mærkerne ud og sætte alle Kræfter ind. Ikke klage, men handle, kæmpe. Det, der spørges efter, er Tro, og det en Tro, der ikke hænger i Skikke og Former, thi Skikkene og Formerne vil i en Overgangstid let brikke, og dermed brister og saa den Tro, som er knyttet til dem; men en Tro, som fast og stert har grebet om det, der er det centrale og evige uforanderlige, Kristus selv, den korsfæstede og gjenopstandne. Det var Troen paa den levende Frelser, der gjorde Oldkirkens Kristne seiersfulde og glade. Hvad skulde ogsaa de have at frygte og klage over, der eier en levende Frelser i sin Midte? Med ham er Seiren os vis. Saa være da Fremtiden viet, ikke til Klage, men til seiersfuld Kamp og freidigt Arbejde for at bygge den Kirke, der „staar, om end Taarnene falde!“

Tjenerens Gjerning.

En Prædiken ved en Præstekonferens.

For nogen Tid siden sagde en Broder til mig for ramme Alvor: „Det er lige saa latterlig en Ting at sige til en død Synder: „Bliv levende,“ som at svinge et Lommetørklæde over en Grav og saa vente, at den døde staar op.“ Jeg saa ham ind i Ansigtet og sagde til ham: „Min Broder, jeg venter ikke, at De skal udrette det, som Gud ikke har sendt Dem for at udrette, og det er aabenbart, at Gud ikke har sendt Dem for at tale til de døde Syndere. Lad derfor os gjøre det, som Herren har sendt dertil.“

Da Ezechiel gik ud for at tale til de døde Ben i Dalen, kunde en eller anden have sagt: „Hvor er disse Tilhørere?“ „Derborte i Dalen!“ „Navel, der er nok af døde Ben, men Vinden har tørret dem, og Solen har brændt dem, saa de ere blege som Kridt. Kan disse tørre Ben blive levende?“ „Ja,“ siger Ezechiel, „det kan de.“ „Hvad vil Du da gjøre ved dem?“ „Jeg vil gaa og hyde dem at leve.“ „Det er jo latterligt at hyde døde Ben at blive levende.“ „Ja, det ser underligt ud for dig, fordi Du har ingen Tro til Guds Kraft; men jeg har denne Tro, og Gud har sendt mig for at sige til dem: „I skulle blive levende.“

Og Ezechiel talte, og de tørre Ben søjede sig sammen, og der kom Røst paa dem, og Ezechiel udraabte i Herrens Navn: Kom du Mand fra de fire Veje og aand paa disse Thjælslagne, at de blive levende. Da fyldtes Dalen med levende Mennesker.

Vi ville aldrig kunne gjøre vor Gjer-

ning i Guds Rige, hvis vi ikke følge Ezechiels Exempel. Man kan være Præst for en Menighed, der bygges op ved aandeligt Tyveri og sjæle vakte Mennesker fra andre Menigheder, mens man ikke selv vækker nogen. Gud forbyde, at jeg skulle være Præst paa den Maade. Jeg vilde hellere prædike for de mest ubvidende og forkomne Mennesker og bringe dem til Jesus og lade hvem der vil løbe af med dem, end leve af Rov fra saadanne, der ere Sjælevindere, og endda smigre mig med, at jeg gjorde en god Gjerning.

Vi maa huske paa, at Syndere behøve, at vi tidlig og silde trænge ind paa dem ja nøde dem, thi de ere ingenlunde tilbøjelige til at tro, hvad vi fortælle dem om den Fare de svæve i, eller om den Frelse, der er beredt for dem. De lege med Død, Helvede og Evigheden; intet Under, at vi saa vanskeligt kunne gjøre Indtryk paa saadanne overfladiske Mennesker. Der er tillige saa mange Baand, der binde Synderen til hans Synder. Banens Magt er saa stor. Blodets Baand er stærkt; naar han vil undfly den kommende Brede, er der maaste en Hustru, en Kjørest, et Barn, der holder ham tilbage. Satan selv ser det som sin fornemste Opgave at holde Mennesker tilbage; han har mange Snarer men ingen farligere end Opsættelse. Han ønsker ingenlunde, at Mennesker skulle erklære sig for at væreantro, han vil helst, at de ikke i nogen Henseende skulle være afgjorte; blot de ville sige: „Med Tiden skulle vi nok ombende os,“ — da ere de hans Folt.

Derfor er det nødvendigt, at vi i vore Dage ikke alene prædike Evangeliet, men at vi ogsaa trænge ind paa Mennesker i hellig Alvor, overtale dem og nøde dem til en Afgjorelse ved Guds Aands Kraft.

Jeg er bange for, at mange af os kristne i Stedet for at nøde Syndere til at modtage Livets Gave befæste dem i deres Synder ved vort Exempel. Det var Guds Klage over Israels Folt, at det ved sine Synder befæstede Hedningerne i deres Synder. Og jeg frygter for, at Kristi Vidner ogsaa ofte befæste Syndere i deres Synder ved den Bei, som de forkynde. Jeg ved, at jeg selv ofte har feilet i min Tale til Mennesker, og nu og da riber jeg mig selv i det.

En Mand, som jeg mange Gange havde talt med om Frelsens Bei, sad i min Stue, og efterat jeg atter havde vidnet for ham om Frelsen, sagde han: „Vil De bede for mig?“ Han blev meget overrasket, da jeg sagde til ham: „Nei, det vil jeg ikke.“ Han udbrydte: „Men hvorfor ikke?“ „Nei, jeg vil ikke mere bede for Dem. Gud har vist Dem Frelsens Bei; tro paa den Herre Kristus, og De skal blive frelst. Hvad vil De, at jeg skal bede Gud om for Dem? At han skal give Dem et andet Evangelium! Eller at han skal frelse Dem, uden at De tror dette Evangelium? Jeg vil ikke bede Gud om at gjøre mere for Dem. Tro ham der, hvor De un-

staar!“ Jeg saa paa ham et Minut; da sagde han: „Fortæl mig endnu engang hvad det er at tro.“ Jeg fortalte da om Kristus, der blev en Forsoning for vore Synder, at han var værd at stole paa, og at hver den, der satte sin Lid til ham, skulde blive frelst. Han saa paa mig. „Jeg tror paa ham, men hvorledes kan jeg vide, at jeg er frelst?“ Jeg tog Bibelen og viste ham Ordet: Hvo som tror paa ham, dømmes ikke. „Her er Guds Vidnesbyrd og Guds Garanti; hvis dette ikke tilfredsstiller Dem, saa troer De ham jo slet ikke.“ „Oh! nu ser jeg det, og nu tør jeg tro det.“ „Da er De et frelst Menneske efter Skriftens Vidnesbyrd.“ Jeg saa hans Ansigt opklæres i et Nu, og vi faldt paa vore Knæ for at prise Gud. C. H. Spurgeon efter All.

Se det Guds Lam!

I den følgende Dag saa Johannes Deus komme til sig og siger: „Se det Guds Lam, som bærer Verdens Synd!“ (Johs. 1, 29.)

Det er nu Fastetiden. Vi ser atter Billedet af Kristi kampfulde Liv, hans lidende Marterfikkelse, hans blodige Korsgang. Se det Guds Lam, som bærer Verdens Synd! Det er Overskriften over Fastetiden, det er Evangeliets Raab til os alle, særlig fra Fastelavns Søndag til Korsfets Paaske. Stands, du Guds Menighed! stands, du frelselystne og du forvildede Sjæl! og lad dit Blik falde ustravendt paa din Frelser og se den Kjærlighed, som kæmper, som lider, som giver Livet hen for dig i den forsmædeligste Korsdød paa Golgatha! Ja, det er for dig og mig, at Jesus er kommet for at leve, lide, dø og opstaa fra de Døde

Jeg og du er Arfag bleven,
At Guds egen elskte søn
Blev fra Livets Land bort reben,
I til at være Sonings Løn;
Thi for vore Synder kom
Over os Guds Brede's Dom,
Men Guds søn gif hen at lide,
For vor Salighed at stride.

Er dette dit Hjertes Sang? Er du fuld af Tak og Pris til din Frelser, som har elsket dig saa usigelig høit, som har frelst dig fra Syndens og Dødens Magt, fra Djævelens Vold og fra Helvedes Mædler? O, det er med et Hjerter fuld af Tilbedelse, af Glæde og Fred, at Døberen Johannes udraaber til de to Disciple, der just var i hans Nærhed, da Frelseren kom andrende der i Jordandalen: „Se det Guds Lam, som bærer Verdens Synd! De ble af grebet af Ordets Magt, de ble vundne for Lammet og ble frelst. Maatte det ogsaa gribe os!“

Altsaa, kære Læser, for Johannes er Kristus det ægte, rette, sande Paaskelam og Offerlam. Nu er han kommen den forfættede Frelser, det ventede Lam. Ja Kristus er Guds Lam, det af Gud givne og bestemte Lam. Thi saa har Gud elsket verden,

Bidrag til Pacific Lutheran University.

Rev. G. Smedals Kald, Ladies Aid Society.....\$20.10
 Parkland Wash, 8 April 1895.
 T. Larsen, Kasserer.

Pac. Lutheran University.

Denne Skole tilbyder Disiplin af begge Køn Undervisning i fire Kursuser: "Normal", "Business", "Literary" og "Scientific" samt Shorthand og Typewriting, Musik og Sang.

Ingen bestemte Forkundskaber kræves for Optagelse. Hver kan vælge sine Fag.

Skolepenge \$1. Kost og Logis fra \$2.25 til \$3. om Ugen. For Undervisning i Musik, Shorthand og Typewriting betales særskilt.

I den nord-engliske Religions-afdeling betales i Skolepenge og or Bærelse 45 Cts. pr. Uge, Kostpenge for Børn indtil 12 Aar \$1.25, og for Børn over 12 Aar \$1.50 pr. Uge.

Bygningen opvarmes med Damp og oplyses med Electricitet og er vel forsynet med Badeværelser og andre Bekvemmeligheder.

Skolen holder Eleverne med Sengesteder, Madraser, Pulse og Stole.

For nærmere Underretning henvende man sig til

Rev. S. Harstad.

Parkland, Pierce Co., Washington.

Fred L. Larne.

"The Adjuster."

Guldsmed og Juveler.

Et stort og udmærket Udvalg af Jewellery, solid og plated Sølvfager og optiske Instrumenter.

1151 Tacoma Ave.

Tacoma.....Wash.

En upperlig Anledning for en hel Kolonie.

Flere Farme er til Salgs paa meget rimelige Villkaar omtrent 13 Mil syd fra Parkland og 4 Mil fra Jernbanestation. Der er 1200 Acres, som kan kjøbes under et eller i mindre Stykker efter Kjøbernes Væle.

Prisen er i Forhold til Landets Kvalitet og "Improvements" fra \$8. til \$55 pr. Acre for Stykker paa 40 eller 80 Acres.

En Del af Landet er bevoget med Slog og en Del er opdyrket Lavland i god Stand for al Slags Avling. 23 Acres er plantet med Humle.

Landet er vel sikket, for Kreaturavl, og et Meierikunde drives med Fordel.

Der er flere Huse og især store Udhuse med Tørtehus for Humle, Høpresse, Humlepresse og en Del andre Redskaber.

For videre Underretning henvende man sig til Bladets Udgivere: Luth. Univ. Association, Parkland, Wash.

Cow Butter Store

1534, Pacific Avenue.

Emær. [Wg. Ost-hermetisk] nedlagte Sager osv.

Priserne ere rimelige. Bærene ere, hvad de udgives for at være,

Hvad gode Ord kan virke.

Presten E. Verard siger effeds: Et Ord i rette Tid er dyrebart. Et venligt Ord kan læge et soaret Sind. Et mildt Svar kan ombende Brede. Mændene af Efraim lavede bestig med Gideon, fordi han ikke kaldte dem til Striden mod Midianiterne. Klogt og fagmodigt svarede han dem: "I eders Haand har Gud givet Midianiternes Fyrster, Dreng og Se'eb, og hvad har jeg magtet at gøre, som kan lignedes med det, I have gjort?" Da lagde sig deres Brede mod ham, da han talte disse Ord." (Dom. 8, 3)

Mange Gange har et hjertligt Ord standset Synderen i hans Løb og frelst en Sjæl fra Døden.

En ung Kvinde, som engang havde været troende, gif ved Gudstjenestens Slutning ud af Kirken. "Et er for nu øde nt", sagde Presten til hende, da han gif forbi, uden at tilføje noget mere. Dette var det rette Ord. Gjennem dette kaldte Guds Ånd hende tilbage til Hjorden.

En anden Kvinde havde bragt Vanære over sig og sin Familie. Venner og Slægtninge vilde ikke mere tale med hende, og hun var overladt til den Esendighed og Fortvivelse, som nu nedtrykte hendes Sjæl. Hun grublede paa Selvmord og forlod sit Hjem i den Hensigt at kaste sig i en Kanal. Som hun nu ilde fremad, hørte hun en ventlig Vilsen. "Gud Morgen, Mary!" med disse Ord tiltalte hun af en Preft, som hændte hende fra før af. "Der findes alisaa nogen, som endnu vil tale med mig", sagde hun til sig selv; "jeg behøver ikke at forsvile." Tre Ord frelst hendes Liv og ledede til det første Skridt paa den Vej, som førte hende til Anger og Frelse.

Hko og Htøvler.

Stomager S. Olsen er flyttet fra Jefferson Ave til Tacoma Ave. No. 1109 og sælger Sko og Støvler billigere end nogeninde før. Han har saa stort Lager som noget andet Hus i Tacoma.

Gaa og se hans Lager, og du vil finde fine og gode Varer til billige Priser.

At Du vil saa reel Behandling ved Du, som er hans Kunde.

Du kan saa fine Mandsko for \$1.50, \$1.75 og \$2.00, og Damesto til samme Priser samt gode og pene Barnesto til uhyr lave Priser.

Tacoma Tidendes Boghandel.

Bibler ny Oversættelse Guldsnit Skindbind 9x6—	\$2.75
" " " " " " " " " " " "	9x6—\$3.00
Lommebibler " " " " " " " " " " " "	med Omflag \$1 60
" " " " " " " " " " " "	uden " \$1 35
Nytestamenter " " " " " " " " " " " "	\$0.75
Synodens Salmesøger " " " " " " " " " " " "	\$0.65
Landshad med eller uden Text i stort Udvalg fra 50 Cts til \$1.30.	
Forfjellige Bøger af Pastor Juncke pr. Stk. 75 Cts.	
Synodens Bibelhistorie 25 Cts, Forklaring 25 Cts, Katekismus 15 Cts.	
Billed A. B. C. 15 Cts.	

Tacoma Tidende, Tacoma Wn.

Lutherans in All Lands

er en Bog indholdende mange værdifulde Oplysninger om den lutheriske Kirke i alle Lande med mange Billeder af Steder, Personer, Skoler og Barmhjertighedsanstalter. Overalt modtages den med Glæde og roses af alle.

Denne Bog kan faaes ved at indsende til undertegnede \$2.75 for den billigste eller \$3.75 for næstbedste eller \$4.50 for bedste Indbinding. Agenter sælges overalt og faar gode Villkaar. Man henvende sig til B. Harstad Parkland, Pierce Co. Wash.

Skandinavian -American Bank.

1539 & 1541 Pacific Ave. Tacoma Wash

Capital	\$100,000
A. G. Johnson,	President.
G. Steinbach,	Vice President
H. G. Anstovold,	Cashier

Betaler 6 per Cent Rente paa Spareindsatninger. Kjøber og sælger Bøxler paa alle ledende Byer i de Forenede Stater, Canada og Europa, samt "Money Orders" paa alle Postaaenier i Norge, Sverige, Danmark og Finland.

General Agenter for de største transatlantiske Dampskibs Linier. Agenter for alt ufulgt N. P. M. Land i Washington.

Skatteydere mærk!

De som ønsker, at vi skal betale Skatten paa Lotter i Pierce Co. Wash., bedes mærke sig følgende:

1. Vi skal som før betale Skatten og sende Kvittering, naar man sender os 35 Cents pr. Lot.
2. Først omkring Midten af Jan. kan Skat for 1894 betales, og det vil ofte tage os flere Dage, før vi kan faa Kvittering fra Kassereren.
3. Money Orders gjøres betalbare i Tacoma—ikke i Parkland, da Parkland ikke er Money Order Office.
4. Sender man Postage stamps vil man behage at sende 2cts eller 1ct's Stamp's.
5. Vær saa snil at give en tydelig og nøiagtig Opgave af Lots, Blocks og Additions.
6. Indsenderen bedes ogsaa at føie sit Navn og fuld Adresse til Brevene, hvilket ogsaa forsamles undertiden.
7. Vi vil heller ikke i Aar tage Betaling for vort Arbejde, eller Godtgjørelse for de Udgifter, hvormed de mange Reiser til Tacoma ere forbundne i Anledning af Skattebetalingen, men vil lade det hele Overflud tilfalde Skolen-, derfor vil vi være meget taknemmelige, om dette maatte blive ret stort!

Broderligt T. Larsen

Parkland, Wash. 10de Dec. 1894.

Præsternes Adresser i Pacific Distrik.

- L. C. Foss, Stanwood, Snohomish Co. Wash.
- Carl Hoel, Everett, Wash.
- J. J. Kvam, 1638, Twelfth Street, Seattle Wash.
- B. Harstad, Parkland, Pierce Co, Wash.
- T. Larsen, Parkland, Pierce Co, Wash.
- Carlo A. Sperati, Parkland, Pierce Co. Wash.
- N. Christensen, Parkland, Pierce Co. Wash.
- E. Vallestad, 1615, B. Street, Tacoma Wash.
- B. Risjen, Cathlamet, Wabliatum Co., Wash.
- L. Tønnesen, Cor. E. Grant & 10th Str. Portland, Oregon.
- N. Pedersen, Silberton, Marion Co, Oregon
- D. Ottersen, Bog 331,ureka, Cal.
- E. Skabo, 237 E. 4th East St., Salt Lake City, Utah.
- D. Grønsberg, 1631 Howard Str, San Francisco Cal.
- J. L. P. Dietrichson 1371 Tenth Street Oakland, Cal.
- J. Johansen, 521 Nelson Str. Fresno, California.
- J. C. Wash, Haywards, Alameda Co. Cal.

Metropolitan Savings Bank.

Theaterbygningen Hjør't af 9 og C St.

Aaben daglig fra Kl. 10. til 8. Tordag fra Kl. 10. til 12 og 6. til 8. Aften.

Indbetalt kapital	\$100,000
P. H. Caesar,	President.
C. W. Enos,	V. President.
O. P. Selvig,	Cashier
J. W. Wandervilt,	Ass't Cashier.

6 per et Rente Renterne udbetales kvartalsvis i Januar, April, Juli og Oktober. Pengene ublaanes paa længere Tid samt paa maanedlige Betalingsvillkaar. Anvisninger paa alle Steder i Europa. De skandinaviske og det tyske Sprog tales.

Pacific Herald

Udgivet af The Pacific Lutheran University Association.

udkommer hver Uge og koster forsludsbis. 50 Cents per Aar. Alt, som vedkommer Bladets Redaktion, sendes til Rev. N. Christensen—Betaling for Bladet, Bestillinger, osv. sendes til Rev. T. Larsen, Parkland Pierce County, Washington.

Subskribentstamlere faar for 5 betalte Exemplarer det 6te rut.